

Publicerad 2012-07-04 10:29 av Gunnar Hilén

Bergman filmar ett kopulerande syskonpar

Två

svarta, blankpolerade knäppkängor

från 1880-talets Östermalm

står

rätt upp

och ner i luften

en lång, lagom veckad

violett kjol

i lugnande

starkt upphetsande sammet

ligger utbredd över

och täcker nästan

en hel kvinnas skakande kropp

benen

från kängornas öppning räknat

där foten och halva vaden

är nedträdde

är röda

enligt årets Parismode

från en del

av kjolen

sticker det fram

stora sjok

av klibbigt hår

ljudet eller lätet

underifrån tyget

påminner om det hos en

starkt ångestriden blåval

som inkasserat alltför många djupa

och träffsäkra harpunkskjut

mellan de mot taket

spretande ristanse benen

står en ung

pumpande man
som ser ut att ta
sin uppgift på allvar

hans nakna bringa badar
i älskogssvett

vid bordet i barock
sitter gammelmor
och löser korsord
i det rinnande -
vad annars -
stearinljusets
flammande sken

hon vet alltid mer
än hon låter förstå,
låter yppa

incest
är en tradition
i denna välbärgade släkt

väggurets gök
tittar fram
och gal
tre gånger

det går mot morgon

de kopulerande tu
skall snart gifta sig
på var sitt håll

då ska gammelmor
få nattsömnen tillbaka

vinglaset
som hela tiden förflyttats
av rummets vibrationer
faller i golvet

samtidigt som gumman
sträcker ut sin knotiga hand efter ett kautschuk

hon har skrivit lust i stället för last

ler
och suddar ut.

"De...de...de...e är så jävla bra detta"
säger Bergman
snyter sig i slipsen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten